

ИЛИЯ БЕШКОВ

ДЕНЯТ НА МАЙКАТА

chitanka.info

Тоя ден е празник на майката.

Как да го празнувам, като нямам майка! Тя е погребана, а когато беше жива, нямаше свободен ден за празнуване. От нива на нива, през долове и баири, сред добитъка и житата — една забрадка, една тъкана престилка и чехли в ръката.

Това бе мама!

Като ни поотглежда, тръгна да ни търси по градове, казарми и затвори — с дребни пари в пазвата и яйца от нашите кокошки. Тя не пишеше писма, защото не беше грамотна — па и не получаваше. Но тя знаеше всичко: денем е нареждала боба в ситото, а на сън е виждала живота и бъдещето ни. Как е изтраяло сърцето ѝ тези грозни предсказания, които се сбъднаха! Плакала ли е, смяла ли се е тази жена?

В някой ден от годината един син ще влезе в къщи — тя ще приглади косите си, ще го нахрани, а през нощта ще се взира в заспалото му лице, изплашена да не го разбуди. На другия ден тя е пак сама. Нейният празник е свършил! Петлите, щурците и добитъкът огласят онемялата ѝ душа.

Тревогата ѝ нарасна, изпълни старото ѝ сърце. Тя видя синовете си мъртви...

В тия дни непосилната скръб е стопила нейния ръст, годините ѝ, упованията ѝ и тя като дете е проплакала:

— Мамо... Мамо!...

април 1947

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.